

16 Νοεμβρίου, 1992

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στές]

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΛΕΠΤΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ,

Εφεσείων,

γ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΕ-  
ΘΛΗΣ ΑΤΑ,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5677).

- 
- Ο περί Εργοστασίων Νόμος Κεφ. 134 άρθρα 66, 75, 94 και 95(β) όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους 43 του 1964, 32 του 1972, 25 του 1989 και 20 του 1990.
- 5 Οι περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών Κατασκευών (Ασφάλεια, Υγεία και Ευημερία) Κανονισμοί του 1973 (Καν. 15(1), 4 και 71 (2), 4 και 28(1), 9(1).
- Ποινή — Παροχή και χρήση ικριώματος το οποίο δεν ήταν συνδεδεμένο στερεά με την οικοδομή έτσι ώστε να διασφαλίζεται η ευστάθειά του — Επιβολή προστίμου ΑΚ30.
- 10 Ποινή — Παράλειψη αποτελεσματικής προστασίας με στερεό περίφραγμα σε όλο το μήκος του χώρου διαδρομής του ανυψωτήρα και τοποθέτηση θύρων σε όλα τα σημεία που επιτρέπεται η προσέλαση προς το χώρο διαδρομής του ανυψωτήρα — Επιβολή προστίμου ΑΚ20.
- 15 Ποινή — Παράλειψη τοποθέτησης κατάλληλων και επαρκούς αντοχής χειρολισθήρων και θωρακίων ή άλλων εμποδίων σε πλευρά δαπέδου εργασίας — Επιβολή ποινής προστίμου ΑΚ30.
- 20 Ποινή — Παροχή και χρήση ικριώματος, μέρη του οποίου δεν ήταν καλής κατασκευής — Επιβολή ποινής προστίμου ΑΚ20.— Το Εφετείο αντικατέστησε όλες τις ποινές με πρόστιμο Α.Κ. 500 στην κάθε μια από τις τέσσερις κατηγορίες.
- Ποινή — Προσδιορισμός και επιμέτρηση — Πρωταρχική ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου — Πότε δικαιολογείται επέμβαση του Εφετείου.
- 25 Ποινή — Αποτρεπτική ποινή — Πότε πρέπει να επιβάλλεται.

Στις 16 Ιανουαρίου, 1992, εργαζόμενος στην υπηρεσία των εφεσιβλήτων που ήταν εργοληπτική εταιρεία τραυματίστηκε θανά-

σιμα όταν κατέπεσε από ξύλινο δάπεδο σκαλωσιάς σε βεράντα πέντε μέτρα χαμηλότερα. Το ατύχημα ήταν αποτέλεσμα τεσσάρων ξεχωριστών πράξεων και παραλείψεων που συνιστούσαν τα αδικήματα τα οποία παραδέχτηκε η εφεσίβλητη εταιρεία. Οι παραβιάσεις αυτές των Κανονισμών αποτελούσαν την άμεση αιτία του θανατηφόρου δυστυχήματος σύμφωνα με την εκδοχή της Κατηγορούσας Αρχής η οποία δεν αμφισβητήθηκε. Στους εφεσίβλητους επεβλήθησαν οι πιο πάνω ποινές προστίμου. Το Εφετείο επιτρέποντας την έφεση του Γενικού Εισαγγελέα εναντίον των ποινών σαν παντελώς ανεπαρκών απεφάνθηκε ότι:

1. Ο προσδιορισμός και η επιμέτρηση της ποινής αποτελούν πρωταρχική ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει αν η ποινή είναι πρόδηλα ανεπαρκής τιμωρία για τους κατηγορούμενους, δεν ικανοποιεί τους σκοπούς του Νόμου, δεν ενεργεί ως αποτρεπτική για άλλους και δεν προστατεύει το κοινό.
2. Ο νομοθέτης απέδωσε ιδιαίτερη σημασία στην τήρηση των Κανονισμών που παραβίασαν οι εφεσίβλητοι αυξάνοντας τις ποινές με τον περί Εργοστασίων (Τροποποιητικό) Νόμο του 1990.
3. Οι επαβληθείσες ποινές δεν αντικατοπτρίζουν την σοβαρότητα της υποθέσεως όπως ο πρωτόδικος Δικαστής την έχει τονίσει. Δεν είναι αποτρεπτικές, ούτε για τους κατηγορούμενους, ούτε για άλλους εργοδότες, ούτως ώστε να ικανοποιείται ο σκοπός του Νόμου.
4. Η συμπεριφορά των εφεσίβλητων συνιστούσε γενική περιφρόνηση των Κανονισμών γι' αυτό και το Εφετείο θεωρεί τις ποινές παντελώς ανεπαρκείς.
5. Όχι μόνο ο Νόμος αλλά και το συμφέρον των εργαζομένων και των εργοδοτών και της γενικής εθνικής οικονομίας επιβάλλει πιστή τήρηση των Κανονισμών από τους εργοδότες.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι ποινές που επεβλήθησαν από το πρωτόδικο Δικαστήριο παραμερίζονται και αντικαθίστανται με ΑΚ500.- πρόστιμο στην κάθε μια από τις τέσσερις κατηγορίες.

*Η έφεση επιτρέπεται.*

*Υπόθεση που αναφέρθηκε:*

*Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v Bisco Ltd (1991) 2 Α.Α.Δ. 16.*

**Έφεση για ανεπάρκεια ποινής.**

**Έφεση από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας για**

5 ανεπάρκεια της ποινής που επιβλήθη την 1.9.1992 από το  
Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αρ. Ποινικής Υπόθε-  
σης 16513/92, στους εφεσίβλητους στις κατηγορίες: της  
10 παροχής και χρήσης ικριώματος το οποίο δεν ήταν συνδε-  
δεμένο στερεά με την οικοδομή έτσι ώστε να διασφαλίζε-  
ται η ευστάθειά του κατά παράβαση του Καν. 15 (1) των  
περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών Κατασκευών  
(Ασφάλεια, Υγεία και Ευημερία) Κανονισμών του 1973  
15 καθώς και των άρθρων 66, 75, 94 και 95 (β) του περί Ερ-  
γοστασιών Νόμου Κεφ. 134, όπως τροποποιήθηκε με τους  
Νόμους 43 του 1964, 32 του 1972, 25 του 1989 και 20 του  
1990, της παράλειψης αποτελεσματικής προστασίας με  
στερεό περίφραγμα σε όλο το μήκος του χώρου διαδρομής  
20 του ανυψωτήρα (αναβατορίου) και τοποθέτηση θύρων σε  
όλα τα σημεία που επιτρέπεται η προσπέλαση προς το  
χώρο διαδρομής του ανυψωτήρα (αναβατορίου) κατά πα-  
ράβαση των Καν. 4 και 71 (2) των περί Οικοδομών και  
Έργων Μηχανικών Κατασκευών (Ασφάλεια, Υγεία και  
25 Ευημερία) Κανονισμών του 1973 καθώς και των άρθρων  
66, 75, 94 και 95 (β) του περί Εργοστασιών Νόμου Κεφ.  
134 όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 43 του 1964,  
32 του 1972, 25 του 1989 και 20 του 1990, της παράλειψης  
τοποθέτησης κατάλληλων και επαρκούς αντοχής χειρολι-  
σθήρων και θωρακίων ή άλλων εμποδίων σε πλευρά δαπέ-  
30 δου εργασίας κατά παράβαση των Καν. 4 και 28 (1) των  
περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών Κατασκευών  
(Ασφάλεια, Υγεία και Ευημερία) Κανονισμών του 1973  
καθώς και των άρθρων 66, 75, 94 και 95 (β) του περί Ερ-  
γοστασιών Νόμου Κεφ. 134 όπως τροποποιήθηκε από  
35 τους Νόμους 43 του 1964, 32 του 1972, 25 του 1989 και 20  
του 1990 και παροχής και χρήσης ικριώματος, μέρη του  
οποίου δεν ήταν καλής κατασκευής κατά παράβαση του  
Καν. 9 (1) των περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών  
Κατασκευών (Ασφάλεια, Υγεία και Ευημερία) Κανονι-  
40 σμών του 1973 καθώς και των άρθρων 66, 75, 94 και 95 (β)  
του περί Εργοστασιών Νόμου Κεφ. 134, όπως τροποποιή-  
θηκε με τους Νόμους 43 του 1964, 32 του 1972, 25 του  
1989 και 20 του 1990, και καταδικάστηκε από Παπαδο-  
πούλου (κα) Αν. Ε.Δ. σε £30.- πρόστιμο στην πρώτη κατη-  
γορία, £20.- στην δεύτερη κατηγορία, £30.- στην τρίτη κα-

τηγορία και £20.- στην τέταρτη κατηγορία.

*Μ. Παμπαλλή - Μαλαχτού (κα) Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.*

Καμά εμφάνιση για τους εφεσίβλητους.

*Cur. adv. vult.* 5

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η έφεση αυτή, που ασκήθηκε από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, στρέφεται εναντίον των ποινών που επέβαλε Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας στους εφεσίβλητους. 10

Ο λόγος της έφεσης είναι ότι οι ποινές είναι παντελώς ανεπαρκείς.

Οι εφεσίβλητοι, με δική τους παραδοχή, βρέθηκαν ένοχοι στις πιο κάτω κατηγορίες:

"1. Παροχή και χρήση ικριώματος το οποίο δεν ήταν συνδεδεμένο στερεά με την οικοδομή έτσι ώστε να διασφαλίζεται η ευστάθεια του κατά παράβαση του Καν. 15(1) των περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών Κατασκευών (Ασφάλεια, Υγεία και Ευημερία) Κανονισμών του 1973 καθώς και των άρθρων 66, 75, 94 και 95(β) του περί Εργοστασίων Νόμου Κεφ. 134, όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους 43 του 1964, 32 του 1972, 25 του 1989 και 20 του 1990. 15 20

2. Παράλειψη αποτελεσματικής προστασίας με στερεό περίφραγμα σε όλο το μήκος του χώρου διαδρομής του ανυψωτήρα (αναβατορίου) και τοποθέτηση θύρων σε όλα τα σημεία που επιτρέπεται η προσπέλαση προς το χώρο διαδρομής του ανυψωτήρα (αναβατορίου) κατά παράβαση των Καν. 4 και 71(2) των περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών Κατασκευών (Ασφάλεια, Υγεία και Ευημερία) Κανονισμών του 1973 καθώς και των άρθρων 66, 75, 94 και 95(β) του περί Εργοστασίων 25 30

Νόμου Κεφ. 134 όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 43 του 1964, 32 του 1972, 25 του 1989 και 20 του 1990.

5 3. Παράλειψη τοποθέτησης κατάλληλων και επαρκούς αντοχής χειρολισθήρων και θωρακίων ή άλλων εμποδίων σε πλευρά δαπέδου εργασίας κατά παράβαση των Καν. 4 και 28(1) των περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών Κατασκευών (Ασφάλεια, Υγεία και Ευημερία) Κανονισμών του 1973 καθώς και των άρθρων 66, 75, 94 και 95(β) του περί Εργοστασίων Νόμου Κεφ. 134 όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 43 του 1964, 32 του 1972, 25 του 1989 και 20 του 1990.

15 4. Παροχή και χρήση ικριώματος, μέρη του οποίου δεν ήταν καλής κατασκευής κατά παράβαση του Καν. 9 (1) των περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών Κατασκευών (Ασφάλεια, Υγεία και Ευημερία) Κανονισμών του 1973 καθώς και των άρθρων 66, 75, 94 και 95(β) του περί Εργοστασίων Νόμου Κεφ. 134, όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους 43 του 1964, 32 του 1972, 25 του 1989 και 20 του 1990."

Τα γεγονότα, όπως εξετάστηκαν ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου και επαναλήφθηκαν ενώπιόν μας, είναι:-

25 Οι εφεσίβλητοι είναι εργοληπτική εταιρεία. Στις 16 Ιανουαρίου, 1992, συνέβηκε θανατηφόρο δυστύχημα στον τόπο εργασίας τους. Εργαζόμενος στην υπηρεσία τους κατέπεσε από ξύλινο δάπεδο σκαλωσιάς σε βεράντα, πέντε μέτρα χαμηλότερα, και τραυματίστηκε θανάσιμα.

30 Το θανατηφόρο δυστύχημα κοινοποιήθηκε στο Γραφείο Εργασίας. Λειτουργός του Γραφείου, την ίδια ημέρα, επιθεώρησε τον τόπο του δυστυχήματος. Η επιθεώρηση αποκάλυψε τις τέσσερις ξεχωριστές πράξεις και παραλείψεις, που συνιστούν τα αδικήματα τα οποία η εφεσίβλητη εταιρεία παραδέχτηκε.

Οι παραβιάσεις αυτές των Κανονισμών, σύμφωνα με

την εκδοχή που τέθηκε ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου από την Κατηγορούσα Αρχή, η οποία δεν αμφισβητήθηκε από την υπεράσπιση - οι εφεσίβλητοι αντιπροσωπεύθηκαν με δικηγόρο ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου - αποτελούν την άμεση αιτία του θανατηφόρου δυστυχήματος.

5

Το πρωτόδικο Δικαστήριο είπε ότι τα αδικήματα της φύσεως αυτής είναι πολύ σοβαρά. Οι πράξεις και παραλείψεις των εφεσιβλήτων αποτελούν περιφρόνηση των Κανονισμών, οι οποίοι αποβλέπουν στην προστασία των εργαζομένων. Επέβαλε τις ακόλουθες χρηματικές ποινές:-

10

Πρώτη κατηγορία - £30,00 πρόστιμο.

Δεύτερη κατηγορία - £20,00 πρόστιμο.

Τρίτη κατηγορία - £30,00 πρόστιμο.

Τέταρτη κατηγορία - £20,00 πρόστιμο.

15

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας, κ. Παμπαλλή - Μαλαχτού, υπέβαλε ότι, κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης, οι πιο πάνω ποινές είναι παντελώς ανεπαρκείς, τόσο για την τιμωρία των εφεσιβλήτων, όσο και για την αποτροπή των ιδίων και άλλων από παρόμοια συμπεριφορά.

20

Ο προσδιορισμός της ποινής και η επιμέτρηση του ύψους της αποτελούν πρωταρχική ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει, αν η ποινή είναι πρόδηλα ανεπαρκής τιμωρία για τους κατηγορουμένους, δεν ικανοποιεί τους σκοπούς του Νόμου, δεν ενεργεί ως αποτρεπτική για άλλους και δεν προστατεύει το κοινό - (βλ. Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v. Εταιρείας BISCO LTD. και Άλλων, (1991) 2 Α.Α.Δ. 16.

25

Οι Κανονισμοί που παραβίασαν οι εφεσίβλητοι σκοπεύουν στην προστασία της υγείας, της ασφάλειας, της σωματικής ακεραιότητας και της φυσικής ύπαρξης των ερ-

30

5 γαζομένων. Ο νομοθέτης απέδωσε ιδιαίτερη σημασία στην τήρηση των Κανονισμών αυτών. Με τον περί Εργοστασίων (Τροποποιητικό) Νόμο του 1990, (Αρ. 20/90), αύξησε τις ποινές σε έξι μήνες φυλάκιση ή £2.000,00 πρόστιμο, ή και στις δύο ποινές - (Άρθρο 8).

Οι ποινές που επιβλήθηκαν δεν αντικατοπτρίζουν τη σοβαρότητα της υποθέσεως, όπως ο πρωτόδικος Δικαστής την έχει τονίσει. Δεν είναι αποτρεπτικές, ούτε για τους κατηγορούμενους, ούτε για άλλους.

10 Αποτρεπτική ποινή μπορεί και πρέπει να επιβάλλεται όπου η φύση του αδικήματος το απαιτεί, λαμβανομένων υπόψη των γεγονότων της κάθε υπόθεσης. Η ποινή πρέπει να είναι αποτρεπτική, τόσο για τους κατηγορούμενους, όσο και για άλλους εργοδότες, για να ικανοποιείται ο σκοπός του Νόμου. Δεν πρέπει να είναι μικρή, γιατί αυτό  
15 αποτελεί ενθάρρυνση στην παρανομία.

Στην παρούσα περίπτωση διαπράχθηκε παραβίαση κάθε σχετικού Κανονισμού. Η συμπεριφορά των εφεσιβλήτων συνιστούσε γενική περιφρόνηση των Κανονισμών, όπως ο πρωτόδικος Δικαστής ορθά ανέφερε.  
20

Το Δικαστήριο θεωρεί τις ποινές ως παντελώς ανεπαρκείς.

Η έφεση επιτρέπεται.

25 Οι ποινές που επιβλήθηκαν από το πρωτόδικο Δικαστήριο παραμερίζονται και αντικαθίστανται με £500,00 πρόστιμο στην κάθε μια από τις τέσσερις κατηγορίες.

30 Πριν τελειώσουμε, θέλουμε να τονίσουμε ότι οι εργοδότες πρέπει να τηρούν πιστά τους Κανονισμούς. Αυτό απαιτεί, όχι μόνο ο Νόμος και το συμφέρον των εργαζομένων, αλλά και το συμφέρον των ιδίων των εργοδοτών και της γενικής εθνικής οικονομίας.

Η έφεση επιτρέπεται.